

знайшов гроші: все купує зму горівки таї примовляю: „Правда, Грицуно, я ішов і ти ішов?“ — „Правда,“ каже Гриць. — „На, наший ся горівки! Правда що я бродив і ти бродив?“ — „Правда.“ — „На, наший ся горівки.“ Гриць випив. „Правда, Грицуно, що гроші бовх?“ — „Правда.“ — „На, наший ся горівки. Правда, Грицуно, що гроші бовх а ти хан?“ — „Брешеш,“ відрізав Гриць. Жид знов взяв хлота підмовляти, аж ледви неледви навчив Гриця, підноуючи, що він признав ся, що гроші бовх а вли хан.

Жидок урадовав ся, що уже Гриць признає ся. „Ходім Грицуно, тепер до пана, абиєь пак і перед паном так казало, а я тобі ще куплю горівки.“ Гриць піднивши, каже, що добре, але я так не піиду боси: та обідрані; дай мені чоботи та кожух та добру шапку, то я і стану перет чортом, не то перед паном.

Жид пошварґетів щось по своєму з орендарем, аж тот за ключі і отворив комірку; аж там всего як на ярмарці: і